

کابل
محکم‌ترین و روان‌ترین ماشین‌های تحریر
آلمانی کابل با نرده‌های ۴۶-۲۵
سانتیمتری و نوار دو رنگ وارد شده در
مواقع استفاده کردن برای خود تهیه کنید.
تجارخانه رادیو صبا. لاله زار تلفن ۷۲۵۶

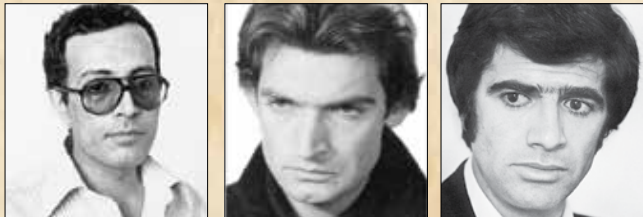
ا ب ج د

■ صفحه ۱۶ ■ سال بیست و ششم ■ شماره ۷۳۹۷ ■ یکشنبه ۲۹ تیر ۱۳۹۹ ■ ۲۷ ذی‌القعدة ۱۴۴۱ ■ ایران قرن سی

اطلاعات هفتگی

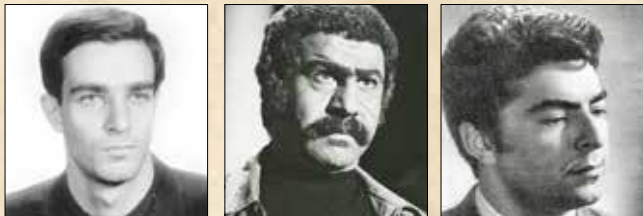
روز پنجشنبه همین هفته [بیست و نهم اسفند ۱۳۱۹]
شماره نخست اطلاعات هفتگی منتشر می‌شود. تک
شماره در تمام کشور ۲ ریال، بهای اشتراک سالانه تادو
روز دیگر ۱۰۰ ریال است و از آن پس از اول فروردین
۱۳۲۰ سالانه ۹۰ ریال و شش ماهه ۵۰ ریال خواهد بود.

عباس کیارستمی محمود دولت آبادی محمدرضا شجریان

محمدرضا احمدی خسرو سبائی

آیدین آغداشلو حسین گیل چنگیز جلیوند

۸۰ سالگی ستارگان هنر و فرهنگ و ادبیات

زایش هنر در کشاکش جنگ

سال ۱۳۱۹ با شعله‌ور شدن جنگ دوم جهانی که زبان‌هایش به ایران می‌رسید و چیزی نمانده بود آخرین اشغال تاریخ را تجربه کند، در گوشه گوشه ایران چهره‌هایی چشم بر آن دنیای جنگ‌زده و ایران به‌ت‌زده گشودند که هر یک تاریخ ادبیات و هنر و فرهنگ این کشور را در دهه‌های آتی دگرگون کردند. با این حساب امسال هشتادمین سال میلاد چهره‌های برجسته هنر و فرهنگ ایران است؛ از محمود دولت‌آبادی نویسنده نامدار معاصر تا محمدرضا شجریان، صدای ماندگار گنبد دوار آواز و موسیقی ایران. از احمدرضا احمدی شاعر لطیف و قصه‌گو تا انوشیروان روحانی آهنگساز شهر؛ از آیدین آغداشلو، نقاش زبردست تا خسرو سبائی کارگردان تیزهوش. از حسین گیل بازیگر تا اسفندیار منفردزاده آهنگساز؛ عارف عارف‌کیا و سوسن خواننده تا چنگیز جلیوند صدای مخملین دوبله. و در این

میان یک تصویرگر احساس و انسان؛ عباس کیارستمی. یک شاعر اصل تهران، محمدعلی سپانلو. و این سال، سال پدیداری صداها بود و سیماها؛ آواز و موسیقی و نویسندگی ایرانی مدیون دو خراسانی، شجریان (مشهد) و دولت‌آبادی (سبزوار) است که با صدای «رئنا» در نورانی‌ترین لحظات غروب رمضان و نگارش «کلیدر» این بزرگترین رمان فارسی، روح جدیدی به کالبد فرهنگ ایران دیدند؛ چنانکه آثار دولت‌آبادی به چندین زبان دنیا ترجمه شده آنگونه که فیلم‌های کیارستمی در گوشه گوشه جهان دیده و پسندیده شد. این چهره‌های نامدار جز پیوندشان با ادبیات و فرهنگ و هنر ایران، در آغاز یک نقطه اشتراک داشتند؛ چه خراسانی باشند و چه تهرانی (کیارستمی، سپانلو، منفردزاده، عارف و قاسمی)، چه اهل شمال باشند (خسرو سبائی از ساری و

روحانی و آغداشلو متولد رشت) و چه کرمان (احمدی) و قم (حسین گیل) در کودکی شاهدان اشغال ایران از شمال و جنوب بودند؛ دوره تبعید دیکتاتور و عصر جدیدی که ۳ سال بعد با حضور ۳ رهبر قدرتمند جهان (استالین، روزولت و چرچیل) در تهران رقم خورد و پایان جنگ و خودکشی هیتلر... سال این یکی است و فال اینان دیگر اما حال اینان هم یک. دیدن سربازان خارجی در خاک میهن، فقر و قحطی مردم و فروپاشی نظم آهنگین رضاشاهی. حالی که در آن حسین گل گلاب فیزیکدان هم شعر گفت و آن هم چه شعری: «ای ایران، ای مرز پرگهر». در آن زمانه نامراد اما خانواده‌های ایرانی مأمن کودکانی بودند که برنده‌ترین سلاح و بالاترین صلاح را به کارگیری زبان ادب و هنر دیدند که ایران را سدها همین شاعران و فضلا و نویسندگان در تابلطم تهاجم

و قحطی و نابسامانی، نجات دادند. و چرخ زاینده می‌ستاند و می‌دهد؛ در همان سال ۱۳۱۹ که کمال‌الملک چشم بر تابلوی زندگی بست، کودکی دیگر چشم گشود که آثار بزرگان نقاشی را به قول بهرام یضایی، «دوباره سازی» کند «تخیل و اندیشه زمان‌نگر و مرگ آگاه آیدین است که سازنده نهایی اثر اوست. ترک‌هایی که زمان در نقش‌ها انداخته و ستمی که روزگار – یا دست بشر – در حق آنها روا داشته. در دوباره‌کشی‌های آیدین، ستایش این استادان با دریغ بر فناپذیری خود و آثارشان همراه است.» (درباره آیدین آغداشلو و هنر او). سال ۱۳۱۹ سال انتقام ایرانیان بود از چکمه‌پوشان قوای متفقین که اشغال وطن را با جهانگیری تلافی کردند؛ روزی آنان نیز با تصویر کیارستمی و قلم دولت‌آبادی دنیا را گرفتند و با آوای شجریان و نوای انوشیروان روحانی از ایران گفتند.

تأسیس اولین کارخانه مدون صابون‌سازی

تهیه و تنظیم: حسن مجیدی

نظر به مصرف روز افزون صابون در کشور و از طرفی بواسطه موجود بودن قسمت مهمی از مواد اولیه این کالا در کشور، بنا به فرمان مطاع ملوکانه کارخانه گلیسرین سازی در سال ۱۳۱۵ خریداری شده و در نزدیک کارخانه سیمان در جنوب شرقی پایتخت برپا شد:

این کارخانه روزی یک تن و نیم گلیسرین و بیست تا بیست و دو تن انواع صابون می‌دهد. بعلاوه این کارخانه روزی پنج هزار شمع و پنجاه کیلو روغن برای تهیه لوازم آرایش مانند کرم و غیره می‌دهد. انواع صابون‌های این کارخانه عبارت است از دو نوع رختشویی ، سه نوع صابون آرایش ، دو نوع صابون اصلاح ، یک نوع

موضوع استفاده از صید ماهی از چند سال پیش به اینطرف مورد توجه دولت بود. در نتیجه مطالعاتی که به عمل آمده معلوم شد که صید ماهی در خلیج‌فارس با بهترین آب‌های سواحل اروپا برابری دارد و مقدار کافی ماهی‌های بزرگ و کوچک مأكول در قسمت داخلی و خارجی خلیج فارس موجود است. محل عمده صید این ماهی‌ها در آب‌های بوشهر ، خارک ، لارک، جاسک ، قشم ، جابهار و لنگه است.

ماهی‌های کوچک مأكول و میگو که برای کنسرو مفید است برای مصرف کالای صادراتی بی نهایت مورد استفاده قرار می گیرد، در آب‌های نواحی بندرعباس ، جزیره هرمز و جاسک فراوان است.

در سال ۱۳۱۸ بنا به تصمیم دولت مقرر شد که یک کارخانه تهیه کنسرو ماهی در نای‌بند، سه کیلومتری بندرعباس تأسیس شود و ساختمان آن به شرکت مقاطعه کاری اطلس واگذار شده است. برای اداره کردن این کارخانه بنا به پیشنهاد متخصص ماهی شناس «هارولد بلیکواد» دانمارکی و رئیس سابق بنگاه جانور شناسی کپنهاگ که از سال ۱۳۱۵ در خدمت دولت است یک کادرشناسی کنسرو ساز استخدام شده و برای صید ماهی دو کشتی از خارجه خریداری شد. این دو کشتی دارای ادوات و لوازم کامل است و برای صید ماهی کاملاً مجهز هستند و در هر یک از آنها یک

تأسیس کارخانه چیت‌سازی تهران

صابون برای شستن پارچه‌های پشمی و ابریشمی، انواع صابون طبی ، دو نوع صابون نساجی و دو نوع صابون گلیسرین طبی و صنعتی. محصول این کارخانه که بهره‌برداری آن شروع شده از بهترین صابونها به شمار می‌رود و صورت انواع فرآورده‌های آن برای فروش منتشر شده. روزنامه کوشش – جمعه ۲۲ آذر ۱۳۱۹

دستگاه خنک کننده موجود است که چندین ساعت ماهی را از فاسد شدن حفظ می‌کند. دستگاه‌های کارخانه‌های کنسرو سازی عبارت است :

یک دستگاه ماشین برای کنسرو یک دستگاه ماشین قوطی سازی یک دستگاه ماشین خنک کننده یک دستگاه ماشین یخ سازی یک دستگاه ماشین آرد ماهی

در محوطه کارخانه بنایی برای سکونت متخصصین و بنای دیگری برای سکونت خدمتگزاران ساخته شده است. کار ساختمان انبار محصولات و مواد خام و منزل کارمندان و کارگران نیز به همین زودی شروع خواهد شد. ساختمان کارخانه‌های مزبور بوسیله شرکت مقاطعه کار خاتمه یافته و در اواخر ماه جاری بهره‌برداری از آن شروع می‌شود. کارخانه برای آغاز عملیات بهره‌برداری تقریباً به وجود ۳۰۰ نفر کارمند دفتری و فنی و کارگریانزند است که عده‌ای تاکنون استخدام شده و بزودی به محل رهسپار می‌شوند.

روزنامه کوشش – سه‌شنبه ۲۶ آذر ۱۳۱۹

تأسیس کارخانه چیت‌سازی تهران

در نظر است کارخانه چیت‌سازی معظمی در زمین‌های اطراف تهران میان ایستگاه راه‌آهن و سیلوی تهران تأسیس شود. این کارخانه که از هر جهت کامل خواهد بود و دارای قسمت‌های نخ بافی، ریسمان رسی و

مقاومت والدین در برابر آبله کوبی

کیفر افراد لاابالی جمعی در نتیجه توجه نداشتن به اندرزهایی که ضمن آگهی بهداری کل داده شده بود مواجه با تعقیب و دچار کیفر قانونی شده‌اند. به‌طوری که همه اطلاع دارند، در اوایل آبان ماه جاری، بهداری کل کشور آگهی منتشر کرد و ضمن تذکر و یادآوری عوارض وخیم بیماری آبله اندرزهایی نیز گوشزد عموم کرد و مواد آیین‌نامه آبله کوبی و موارد تعقیب متخلفان را طبق قانون کیفر همگانی به اطلاع عموم رسانیده و تصریح کرد که کودکان را تا سن ۲۱ سالگی چهار بار آبله بگویند.

۱- بدو ولادت تا شش ماهگی
۲- از شش تا هفت سالگی
۳- از ۱۲ تا ۱۳ سالگی
۴- از ۱۹ تا ۲۱ سالگی
در سه نوبت اول، ولی یا قیم طفل را مسئول و در نوبت چهارم خود شخص را که جوان بالغی است وظیفه دار اجرای دستور شناخته و از اول آبان تا دو ماه نیز ضرب الاجل معین و تأکید شد که اگر کودک یا فردی آبله نکوبیده باقی بماند، پس از انقضای ضرب الاجل و گذشت ماه‌های آبان و آذر که بازرسی و تفتیش شروع خواهد شد، نسبت به کودکان ولی و قیم و نسبت به افراد بالغ خود شخص متخلف شناخته شده تعقیب و مجازات می‌شوند. البته اشخاصی که به بهداشت نیواگان خود در جامعه علاقه‌مند بوده‌اند از این دعوت استفاده کرده و با جدیتی هر چه تمام تر کوشیده‌اند، خود را به مأموران آبله کوب ثابت و سیار رسانیده کودکان تلقیح نشده را ماهی کوبی کرده سلامت و سعادت فرزندان خود را تأمین کرده و باعث نشده‌اند که به وسیله سستی و بی‌اعتنایی آنها به انجام این وظیفه مهم کودکان بی گناه شان مبتلای آبله و وسیله واگیری و انتشار بیماری به دیگر مردم نیز شده باشد ولی بعضی افراد خونسرد و بی‌اعتنا به عواقب امور هم هستند که از عواطف دولت استفاده نکرده و مقدرات

کشف میدان وسیع برای بازی اسکی

امسال بواسطه کمی برف در لشگرک، میدانی که در سال گذشته مورد استفاده اسکی بازان واقع شده بود بطور کامل مورد استفاده واقع نگردیده است ولی میدان بزرگی در ده کیلومتری آجیلی از طرف ایران تور کشف گردیده که این میدان بسیار وسیع و می‌توان گفت یکی از بهترین نقاط برای اسکی می‌باشد. در دو هفته اخیر عده زیادی از علاقمندان ورزش به آجیلی رفته و علاوه بر ورزش در میدان مزبور از مهمانخانه مجلل ایران تور در

روزنامه اطلاعات – چهارشنبه ۹ بهمن ۱۳۱۹

شمشیر ایران

شمشیر ایران به جهات چندی عالی‌ترین شمشیرهای خاور بود زیرا آن را خوب می‌ساختند و ماهرانه صیقل می‌دادند و به‌طور جالب توجهی تزئین می‌کردند. کلکسیون شمشیرهای ایران اسباب زینت و شبوایی موزه‌های فنی است. بهترین مجموعه متعلق به «هنری موزر» در موزه تاریخی شهر برن است که شمشیرهای گوناگون، براق و برنده از ایران در آن دیده می‌شود. پس از آن کلکسیون موزه «توپ قاپو سرای استانبول» می‌آید.

بیشتر اسلحه‌هایی که در این دو کلکسیون جمع شده مربوط به واقعه چالدران (۹۲۰ ه – ۱۵۱۴م) است که ترک‌ها در آن میدان و پس از پیروزی اسلحه‌های زیادی از ایرانیان غنیمت گرفتند. شمشیرهای ایرانی که تاریخ ساخت آن پیش از قرن ۱۵ میلادی باشد خیلی کم شده و فقط از روی کتاب‌های خطی ایران و کتاب جامع‌التواریخ تألیف «خواجه رشیدالدین» می‌توان شکل و نمونه آن را به‌دست آورد. از پایان قرن اول هجری تا قرن هفتم چیزی از شمشیر ایران معلوم نیست، همین قدر محقق است که در شمال خاور ایران اسلحه‌های گرانبهایی می‌ساختند.

شمشیر ایرانیان پیش از اسلام بی‌انحراف و کوتاه بوده و پس از آن هم تغییر زیادی نکرد. در دوره‌های قرون وسطی کشور ایران در صنعت شمشیرسازی سرآمد کشورهای اسلام بود. جهانگردان و جغرافی‌نویسان آن زمان این نظر را تأیید کرده‌اند که تیغه شمشیر ساخت ایران بهتر از هرجا تهیه می‌شد و آن را از فولاد و آهن می‌ساختند. قسمتی که از نظر فنی مورد توجه است آنکه در پاره‌ای از شهرستان‌های شرقی ایران، تیغه شمشیر را با طلا و نقره آب می‌دادند. قشنگترین شمشیرهای ایرانی از این نظر یک شمشیر مرصع تاریخی است که ساخت قرن دهم هجری (شانزدهم میلادی) است و در موزه شهر «درسدن» دیده می‌شود.

در قرن ۱۱ هجری یک استاد هنرمند ایران به‌نام «اسدالله اصفهانی» شمشیرهای عالی می‌ساخت و هنوز پاره‌ای شمشیرهای کار او موجود است. همین استاد نامی برای شاه عباس شمشیرهای خوبی ساخته است. اما شمشیرهای ایران در قرن ۱۲ هجری (۱۸ میلادی) از نظر صنعتی خیلی پست شده و به جای برنگی، آن را با جواهرات تزئین می‌کردند.

ترجمه از: روزنامه الهلال قاهره – دسامبر ۱۹۴۰
روزنامه کوشش – شنبه ۱۰ دی ۱۳۱۹

۲ اسفند

سر ریدر بولارد وزیرمختار انگلستان در ایران در نامه‌ای به آنتونی ایدن وزیر خارجه کشورش متذکر شد «ایرانی‌ها هیچگاه آن قدر که طرفدار آلمان هستند، طرفدار یک انگلیس پیروز در جنگ نخواهند شد.»

